

[K. B. Andersen.]

former i HF — derom er der ingen tvivl; de ville også virke fremad, så vi kunne få nogle fornuftigere prøver i folkeskolen. Jeg skal ikke komme ind i en stor eksamensdebat i øvrigt, men jeg kan komme med et lille hjertesuk: hvad gør vi for i højere grad at få lignende prøve- og arbejdsformer til at slå igennem i gymnasiet? Det må ministeren jo netop på første hånd kunne sige os noget om. Der er heller ingen tvivl om, at hvis det lykkes at skabe prøver af den art, der her er tale om, vil en masse af eksamenshysteriet falde væk, for så er det ikke en afcheckning af de parate kundskaber; men så er det en appel til elevens modenhed; det vil netop give en større studieegnethed, og derfor har vi også ret til at vente åbenhed og god vilje fra universiteter og læreanstalter. HF må ses som et led i et system af flere adgangsveje; der er ikke tale om at sænke niveauet — det var også en af de ting, fru Ellen Strange Petersen var bange for — men der er tale om at kalde uddannelsesreserver frem, selv om de ikke har fulgt de traditionelle uddannelsesveje.

Ud fra disse betragtninger kan jeg godt være enig i de løsninger, som ministeren peger på, med eventuelle tillægsgag og måske en lidt blød indslusning, men jeg må sige, at jeg kan ikke være enig i den meget firkantede formulering, som planlægningsrådet og studieplansudvalget har på dette punkt, hvor man sammenligner HF og studentereksamen på en alt for firkantet måde, og jeg må beklage, at her er jeg jo altså igen uenig med fru Ellen Strange Petersen. Vi kan ikke opretholde en socialt og traditionelt bestemt udvælgelse, fordi der i øjeblikket er pladsmangel på universiteterne; det vil give en adgangsbegrænsning af meget uheldig karakter. Vi må igen sige, at vi skal ikke sænke niveauet, men vi må dog ikke glemme, at baggrunden for HF er; at HF'ere og studenter på seminarierne skal læse sammen. Det er afgørende vigtigt for os, at vi fastholder HF som en åben eksamen opad, der giver mulighed for personligt valg af studievej. Jeg er tryk ved ministerens indstilling på dette punkt, og jeg vil med interesse afvente svarene fra universiteterne og læreanstalterne.

Og så det næstsidste punkt, spørgsmålet om placeringsmulighederne. Der er jo almindelig enighed om, at det ikke er seminariernes opgave, og jeg synes, der er grund til at anerkende den stilling, Dansk Seminarieforening har taget i denne sammenhæng. Den nuværende...

Formanden: Taletiden er udløbet.

K. B. Andersen: Jeg vil gerne i næste omgang have lov til at vende tilbage til det, jeg havde regnet med at sige i denne omgang.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne på min gruppes vegne takke undervisningsministeren for redegørelsen om højere forberedelseseksamen, og i modsætning til hr. K. B. Andersen vil jeg også gerne takke ministeren, fordi han trods denne tids store travlhed har imødekommet ønsket om denne redegørelse og om en debat om HF allerede i denne folketingsssamling. Hvis der er noget at rette, noget, der er for firkantet, som hr. K. B. Andersen var inde på det, så er det da nyttigt, at vi får gjort det så tidligt som muligt. Men først og fremmest vil jeg takke for indholdet af redegørelsen. Jeg synes, problemstillingen er blevet væsentligt klarere, efter at ministeren har trukket linjerne op for HF-lovens tilblivelse, for dens administration og dens fremtidsmuligheder.

Af den debat, der er nævnt, og som fandt sted her i folketinget for nylig i forbindelse med nogle mindre ændringer i loven, fremgik det, at der i praktisk taget alle partier herskede usikkerhed med hensyn til højere forberedelseseksamen, og alle ordførere udtrykte en vis bekymring. Der blev udtrykt betænkelighed med hensyn til den kategori unge, der er blevet optaget på de hidtidige 16 HF-kurser landet over. 88 pct. af dem har realeksamen. Jeg har ikke set det tal, hr. K. B. Andersen nævnte, men jeg synes også, 88 pct. er et højt tal. Af den statistik, jeg har set, fremgik det, at kun 5 pct. kommer direkte fra anden skoleform, og kun knap 7 pct. har været ude i livet, som man siger. Og det var ikke mindst denne sidste kategori, manden fra ploven eller pigen fra kontoret, der blev tænkt på, da man lavede HF-loven og omhyggeligt